

1. čítanie: Múd 6,12-16

Úryvok z Knihy múdrosti, určený na 32. nedeľu cez rok, predstavuje jeden z najkrajších textov starozákonných múdroslovných kníh. Je tu reč o múdrosti, ktorá je *skvúca a nevädnúca...*, teda veľmi príťažlivá pre tých, ktorí majú pre ňu zmysel, čo podľa svätopisca je *vrchol rozumnosti...*

Posvätný autor krásne opisuje Múdrost ako osobu, ktorú človek hľadá. Nájst ju nie je problém, pretože jednak ju treba hľadať ako prvoradú vec a jednak samotná Múdrost sa dáva človeku nájst, ba Múdrost až vyhľadáva človeka a sama mu ide v ústrety. Je to obdivuhodné a dojímavé, ako Boh túži po človeku.

Čo je teda tou biblickou Múdroťou, o ktorej uvažujeme dnešnú nedeľu? Je to Boží život, život milosti, samotná Božia milosť v nás, ba sám Boh, ktorý nás hľadá. Liturgické zhromaždenie v nedeľu by malo byť stretnutím s Múdroťou-Bohom, ktorý nás hľadá a chce nadviazať s nami spoločenstvo. Podobne aj raňajšia modlitba: Hľadať Múdrost *včasráno* znamená teda raňajšiu modlitbu, ale aj to, že každé naše podujatie má od začiatku sledovať Božiu slávu. Tak budeme s istotou napredovať v dobrom.

2. čítanie: 1Sol 4,13-18

Apoštol Pavol upriamuje našu pozornosť na posledné veci človeka a učí nás, ako máme žiť v ustavičnom očakávaní Ježišovho druhého príchodu. Aj tento úryvok nás presviedča o tom, ako svätý Pavol veľmi túžil byť čím skôr s Kristom v bezprostrednom spoločenstve s ním.

Svoju túžbu po stretnutí s Kristom potvrdzuje tým, že očakával jeho blízky príchod. Je to charakteristika viery prvých kresťanov. Pavol sa domnieval, že sa ešte asi v pozemskom živote dožije Kristovho druhého príchodu. Dojímavá je aj ďalšia Pavlova veta v závere tohto úryvku, kde Pavol hovorí: *Potešujte sa navzájom týmito slovami!...* Teda túžba po Pánovom príchode má byť pre nás zdrojom útechy!

Ludia svätého života sa aj dnes vyznačujú práve touto túžbou po Bohu a stretnutie s ním považujú za vrchol svojho života. Usilujme sa aj my formovať si podľa svätého Pavla svoje postoje v perspektíve večnosti.

Evanjelium: Mt 25,1-13

Podobenstvo o desiatich pannách je veľmi vhodné na meditáciu teraz, keď sa nachádzame v závere liturgického roka. Liturgia a aktuálny posvätný čas celkom prirodzene obracia našu pozornosť na posledné veci, ktoré nás čakajú. Nemali by sme z toho mať úzkosť a hrôzu, ale mali by sme si byť vedomí toho, že ide o kľúčovú záležitosť nielen nášho života, ale celého nášho bytia.

Príbeh o desiatich pannách je celkom bežným obrazom vtedajšieho života. Panny boli

pozvané na svadbu a mali byť pripravené. Päť z nich však bolo nedbalých a nerozumných. Lampy, ktoré sa v podobenstve spomínajú, mali asi takú veľkosť, ako je menšie jablko alebo hruška. Vlastný priestor pre olej mohol stačiť len na pár hodín svietenia. Zásoba oleja bola preto absolútnou nevyhnutnosťou.

Panny vedeli, že sa od nich očakáva aj zásoba oleja, a predsa na to nedbali. Premárnili celý zmysel svojho poslania a posledné slová, ktoré sú im v texte venované, sú tieto: *Nepoznám vás...* Také bolo vysvedčenie ich života. Na toto sa v živote „zmohli“... Úbohá a tragická bilancia.

Zhromažďujme si teda „olej nášho života“ na posledné stretnutie s nebeským Ženíchom, kým máme čas... Ten najvhodnejší čas je tu a teraz.

Mons. Anton Tyrol
Foto: Tomáš Kuník

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

The post [Komentár k biblickým čítaniam - Tridsiata druhá nedeľa v cezročnom období „A“](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)